Meditații sub panou

ANTRENAMENTUL INDEPENDENT - NECESITATE STRINGENTĂ ÎN BASCHETUL MODERN

După 20 de ani de activitate între două panouri este foarte grea obișnuirea cu ideea abandonării sportului de performanță, mai ales cînd baschetul a constituit marea pasiune. Lipsa satisfacțiilor avute odinioară ca sportiv este compensată însă de posibilitatea de a împărtăși cele învățate în peste 20 de ani de baschet, cu precădere studenților de la I.E.F.S.

Oricărui pasionat al baschetului, fie el jucător, antrenor sau simplu spectator, îi pot fi utile experiența și cunoștințele acumulate într-o întreagă carieră. În situația aceasta se găsesc astăzi majoritatea marilor performeri din baschetul românesc. Ei le împărtășesc altora, ca profesori sau ca antrenori, tot ce știu despre sportul iubit.

Dar, ce le spun ei, oare, tinerilor ?

Desigur, în primul rînd, faptul că, astăzi, pentru a ajunge la mari performanțe trebuie dezvoltate calități deosebite. Metodele, mijloacele utilizate supun la eforturi intense pe viitorul performer, randamentul maxim neputînd fi atins fără un efort maxim, fără exploatarea potențialului biologic al organismului sportivilor.

Pasiunea pentru baschet trebuie însă dezvoltată din fragedă copilărie, pentru ca ea să-l poată conduce pe sportiv spre marea satisfacție pe care o oferă performanța, sau, cum i se mai poate spune, măiestria. Actuala tînără generație, dotată cu deosebite calități și beneficiind de condiții materiale mai bune, dacă va pune mai mult suflet, dacă va manifesta mai multă pasiune pentru nu întotdeauna ușoara activitate și nu întotdeauna plăcutul regim de viață pe care le cere performanța, va ajunge să readucă baschetul românesc printre disciplinele olimpice, vechi deziderat al iubitorilor săi.

Mulți, prea mulți poate, dintre cei care îndrăgesc baschetul, uneori chiar jucători divizionari A sau membri ai lotului național, își închipuie că antrenamentul este doar cel de la club sau de la asociație, alături de coechipieri și sub conducerea antrenorilor (profesorilor, pentru școlari). Dar baschetul, joc sportiv complex, pretinzînd o lungă, foarte lungă instruire, nu mai poate fi astăzi abordat la nivelul competiției internaționale fără așa-numitul antrenament independent, fără munca de unul singur. Iar acest antrenament independent, la rîndul lui, pune o seamă de condiții, are nevoie de o anume bază de susținere: cunoașterea cît mai bună a posibilităților, a calităților și a defectelor (sau lipsurilor) proprii.

La modelarea sportivului trebuie, deci, să contribuie și el însuși, totul plecînd de la autocontrol. Nu există în rîndurile de față nici cea mai mică intenție de a subaprecia, de a minimaliza rolul antrenorului, care este decisiv. Dimpotrivă, dacă am ajuns, din vorbă-n vorbă, la amintirea nu numai tangențială a unor elemente fundamentale ale performanței, la autocontrol și la scoaterea în evidență a rolului pe care trebuie să-l joace antrenamentul independent, aceasta am făcut-o doar pentru că am dorit să le fim de ajutor tocmai antrenorilor. Maeștri ai baschetului, cu sute de meciuri internaționale la activ, n-ar fi ajuns, poate, niciodată performeri dacă n-ar fi înțeles și acceptat la timp ideea sacrificiului, a muncii neostoite, a muncii care nu face plăcere prin ea însăși, ci prin urmările ei, uneori destul de îndepărtate.

La alte sporturi, problema modelării sportivului rezolvă de la sine instruirea, înzestrîndu-l pe acesta cu tot ce-i este necesar pentru a atinge rezultate mari. Atletismul, natația, halterele și alte asemenea sporturi, cu adevărat individuale, nu fac cu nimic mai greu, mai neplăcut antrenamentul independent. Poate, uneori, doar cantitatea și calitatea efortului să scadă din plăcerea de participare. În schimb, la baschet, în care se pleacă — de ce n-am spune-o? — tocmai de la partea plăcută (jocul, mai ales aruncarea la coș), sarcina antrenorului este infinit mai grea: el trebuie să-l convingă pe sportiv că și chinuitoarele genuflexiuni cu greutăți pe umeri tot din baschet fac parte; că înnebunitoarele repetări de finețe tehnică sînt singura cale spre eficacitate; că jocul de picioare în apărare, plicticos pînă la insuportabil, e cel care-ți va permite apoi valorificarea calităților de atacant. Și cîte și mai cîte... Iar deasupra acestor considerente, plecate doar de la ideea efortului fizic mai puțin plăcut, apare greutatea cea mai mare — sudarea a cinci (de fapt mai multe) personalități într-un mecanism, un tot unitar, omogen prin înțelegere și compensare reciprocă. Și, mai ales, prin înțelegerea antrenorului, acest hulit al rezultatelor proaste și uitat al celor bune!

prof. Mihai NEDEF
maestru emerit al sportului

PRIMUL CONCURS DE SELECȚIE

Duminică dimineața, la ora 9.00, în sala de la complexul „23 August" — reîntîlnire cu gimnastele noastre fruntașe. Gimnastele cu perspective de a îmbrăca tricoul țării la campionatul european feminin se prezintă, la sfîrșitul săptămînii, la primul concurs de selecție programat în acest an. Vor fi prezente atît sportive din Capitală cît și din țară. Între concurente, nume bine cunoscute ca Elena Ceampelea, Rodica Apăteanu, Lucia Chiriță, Irina Săracuț, dar și tinere gimnaste care bat la porțile consacrării internaționale: Rodica Secoșan, Mia Variu, Felicia Dornea.

Concursul prevede numai exerciții liber alese.

Între cele mai apropiate întreceri internaționale ale gimnaștilor noștri amintim *19—20 aprilie:* România — Bulgaria (juniori); *25—27 aprilie:* Campionatele internaționale ale României (cu exerciții liber alese)

TELEcronica

Minunea

Chiar dacă nu sîntem foarte conștienți de asta, noi am adus televizorul în casă pentru a vedea de aproape, în direct și pe dată — minunile și nenorocirile. N-aș putea să definesc foarte clar și tranșant ce e o minune și ce e o nenorocire. De nenumărate ori, una vine din alta, alta se duce spre una. Săptămîna trecută am văzut cu ochi mari și dîndu-mi cu pumnii în cap — catastrofa de la Ljubljana: 2—4, 2—6, 2—11, înfrîngeri la scoruri crescînde, înfricoșătoare, într-atît încît acel 4—5 cu Norvegia după 2-11 cu R.D.G. mi s-a părut spaima spaimelor. Acel 4—5 nu avea nimic de scor strîns și era la fel de grav ca un 0—12 cu nu știu cine. Am văzut nenorocirea, dar ea mergea pe drumurile ei secrete spre minune, lăsînd telecronicarii să trîncănească... Care minune — mă veți întreba? Ce mare minune să eviți o retrogradare? Ce minune să bați la mustață o Austrie cu care de obicei n-ai treabă sau o Italie de amatori? A, dacă am fi cîștigat grupa B, dacă am fi învins pe... Vă grăbiți, domnilor — cum spune Victor Hugo. Și vă grăbiți fiindcă nu știm cum arată chipul omenesc al victoriei. E graba orgoliului megaloman, a orgoliului care nu acceptă decît victoria absolută, asupra celor mai tari. Absolutul nu are chip omenesc. Iar ceea ce am văzut sîmbătă și duminică la televizor era frumos, în primul rînd, ca omenie și venea la capătul a două suspensuri pe care nici un regizor de TV nu ar fi îndrăznit să le realizeze, în 24 de ore, pe aceeași schemă, pe același mecanism. Orice regizor ar fi spus că e prea schematic, prea tras de păr să învingi de două ori în repriza a III-a, după ce ai fost condus două reprize, fără raza vreunei speranțe. Dar minunile vin tocmai din ceea ce e tras de păr, din ceea ce e de necrezut, din absența speranței. Și Chiose și Diamantopol ne-au spus — și nu aveam de ce să nu-i cred, căci am încredere în ochiul lor — că stăm foarte prost cu condiția fizică. Tot ce am văzut pînă sîmbătă, îi confirma: meciurile se pierdeau treptat-treptat, după cîte o repriză întîia bună, sau foarte bună. Și mai și auzeam — auzeam oasele bătrîne și cele tinere pîrîind și frîngîndu-se. Or, sîmbătă și imediat duminică am învins exact în repriza a treia. Cum e cu condiția fizică? O fi fost proastă — în continuare — dar mai există și altceva pe lume decît condiție fizică. Doar relativul ne descoperă această minune a lui „mai-există-și-altceva..." Mai există „idei geniale" (vorba lui Diamantopol) ca aceea de a-l pune pe Biro între frații Szabo — idee născută din nenorocire —, mai există chiar Biro, un om adică, deși știm cu toții în absolut că în sporturile de echipă omul nu e regele naturii ci colectivul; mai există inspirația deși știm că în primul rînd logica... Mai există șansa, nebunia, deși știm că în sport nu norocul ci... O minune de aceea e minune pentru a răsturna schemele, logica, tot ce ne explicăm orbește ca adevăr absolut și de neclintit.

Și unde e minunea, domnule? Să bați Austria sau Italia la hochei? „In absolut" e un vax... A, cu rușii, cu suedezii, cu cehoslovacii... Ei bine, a fost o minune. „In relativ" — și asta înseamnă în condițiile în care s-a desfășurat viața, singurele importante — a fost o minune. La 5—4 pentru noi, duminică ne-muram ca la acel 5—4 de la Grenoble. Dacă am fi avut 5—4 cu canadienii, nu aș fi tremurat mai puțin și nu m-aș fi bucurat mai mult. Pentru că marea frumusețe omenească a unei victorii nu vine din a-l „bate" pe cel mai tare, să mai terminăm cu „cei mai tari", „cei mai mari" cei mai, cei mai... — ci de a te învinge pe tine. Minunea în sport, fără a fi „logic" sau „just", sigur — e să te bucuri de evitarea unei retrogradări ca de o medalie olimpică. Minunea lumii rămîne relativismul. Dar știm noi să-l prețuim?

BELPHEGOR

COLOCVIU ÎN JURUL FILMULUI SPORTIV

Recent a avut loc la Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport o consfătuire dedicată problemelor filmului sportiv. Un schimb de opinii cu un ridicat coeficient de profesionalitate au făcut creatorii, producătorii și reprezentanții instituției beneficiare, cu privire la sfera realizării și difuzării filmului sportiv. S-au rostit o serie de propuneri cu privire la tematica anilor viitori, subliniindu-se virtuțile genului și necesitatea de a fi stimulat din ce în ce mai mult. Au participat Mihăiță Lupu — directorul Studioului Al. Sahia, Aurian Sideriu — director adjunct al secției de filme comenzi a Studioului București, regizorii Savel Știopu, Szekler Erwin, Andrei Blaier, Eugenia Gutu, Olga Zisu, Alina Dimitrescu, Remus Nastu, iar din partea Consiliului Național, Emil Ghibu — vicepreședinte, Gh. Vlădică — șeful secției de propagandă, Nicu Alexe — directorul Centrului de cercetări științifice pentru educație fizică și sport și Virgil Anastasescu — șeful comisiei pentru problemele filmului sportiv.

PENTATLON MODERN

AZI, START ÎN NOUL SEZON

Startul care se va da astăzi, la ora 14,00, în proba de călărie a concursului de pentatlon modern, dotat cu „Cupa primăverii" marchează, de fapt, inaugurarea sezonului competițional 1969 în această ramură sportivă. Vineri este programată proba de scrimă (ora 8,30 — sala de la stadionul Republicii), simbătă la ora 8,30 proba de tir (poligonul Dinamo), și la ora 18,00 înotul, la bazinul Floreasca, iar duminică proba de cros (ora 10,00, stadionul Tineretului).

La acest prim concurs republican de pentatlon modern și-au anunțat participarea sportivi fruntași din București, Sibiu și Timișoara, între care D. Spirlea, campionul țării în 1968, M. Cosmescu, T. Sîrbulescu, F. Mureșanu, I. Banet ș.a. Vor fi desemnați învingători atît la individual, cît și pe echipe.

„Cupa primăverii" reprezintă prima verificare a pentaloniștilor noștri fruntași înaintea unui sezon competițional care se anunță destul de bogat. Astfel, sportivii români vor fi prezenți în acest an la campionatele mondiale de juniori programate la Budapesta, la concursul speranțelor olimpice de la Sofia, la concursul internațional programat în luna iunie la București, precum și la cîteva întîlniri bilaterale.

Ni se pare important să subliniem faptul că sportivii ce alcătuiesc lotul republican au analizat cu meticulozitate rezultatele obținute de fruntașii acestei discipline la Jocurile Olimpice din Mexic, înțelegînd că pentru a realiza performanțe de nivel mondial este nevoie de o muncă temeinică, de o pregătire asiduă la antrenamente.

Ne-am bucura mult ca concursul ce începe astăzi și cele programate în perioada următoare să consemneze munca intensă desfășurată în cursul iernii pentru desăvîrșirea măiestriei, să constituie un punct de plecare pentru un sezon de la care așteptăm multe rezultate bune.

Gh. TOMIUC
antrenor coordonator

MOZAIC COMPETIȚIONAL

● De vineri, tradiționalele campionate studențești ● „Cupa județelor" la probe alpine și „Cupa Harghita" la sărituri ● Participări la concursuri peste hotare

● Departe de a fi influențată de apropierea primăverii, activitatea schiului va avea, și în această săptămînă, ca și în cele care vor urma, o intensitate apreciabilă. Timpul încă rece și, mai ales, zăpada excelentă

pentru schi permit desfășurarea, cu brio, a competițiilor programate pentru următoarea perioadă. Deocamdată, să ne oprim, însă, la concursurile care vor avea loc la acest sfîrșit de săptămînă, în țară și peste hotare.

● Desigur, evenimentul cel mai însemnat se va petrece la Poiana Brașov, unde se vor desfășura tradiționalele campionate naționale universitare. La acestea au fost invitați 90 dintre cei mai buni practicanți ai schiului din rîndul studenților. Organizate de Ministerul Învățămîntului, U.A.S.R. și F.R.S.B., campionatele naționale universitare vor constitui prilejul unor pasionante dispute, așa cum s-a petrecut de fiecare dată în anii precedenți. Programul concursului prevede disputarea, în zilele de vineri, sîmbătă și duminică, a probelor de slalom uriaș (pe Sulinar), slalom special (în Kantzel), coborîre (pe pîrtia Lupului) și a curselor de fond 15 km băieți și 5 km fete (în Poiana Brașovului).

● Mogoșa va găzdui, sîmbătă și duminică, concursul de probe alpine (slalom și slalom uriaș), dotat cu „Cupa județelor". Întrecerea este deschisă schiorilor din categoriile a III-a, a II-a și neclasificaților.

● La Miercurea Ciuc va avea loc un concurs al săritorilor de la trambulină: „Cupa Harghita".

● Cornel Tăbăraș și Kurt Gohn, însoțiți de maestrul sportului Ion Cojocariu, vor participa, în zilele de 16 și 19 martie, la două concursuri: „Trofeo Passo Costalunga" și „Trofeo Bressanone". Ambele întreceri, care se vor desfășura în Italia, lîngă Bolzano, cuprind curse de slalom uriaș.

● Un lot de tineri schiori a plecat la Leningrad pentru a participa la „Concursul speranțelor olimpice". Au făcut deplasarea fondiști și fondiste, biatloniști și săritori. Întrecerile vor avea loc simbătă și duminică.

Dar, de fapt...

PESCARII ȘI ESEIORII

Se pare că membrii asociației sportive Dacia (din cadrul Uzinei de autoturisme) și-au început activitatea cu entuziasm, în ciuda lipsei de baze materiale.

Poate însă că spunînd „lipsă" exagerăm — deoarece membrilor secției de turism li s-au oferit Făgărașii, Bucegii și versantul sudic al Apusenilor, pescarilor li s-a distribuit Argeșul pînă la aprobarea unui rîu sintetic în exclusivitate, iar membrii secției de automobilism au în jurul lor mai multe turisme decît ar putea avea membrii oricărei alte secții similare din țară.

Mai prost e cu handbalul.
Mai prost e cu voleiul.
Mai prost e cu tenisul de masă.
Și mai prost e cu fotbalul.

Boxul se exersează în hale (hale superbe, ce e drept), șahul se joacă prin birouri (inșesi birourile sînt instalate — provizoriu — în clădirea destinată grupului social-sanitar) — pentru că există, totuși, un animator-pugilist, Ion Ionescu, sudor, ai cărui douăzeci de elevi ajung adesea la treizeci, pentru că există cunoscători-microbiști ai apărării siciliene și ai gambitului damei, pentru că însuși președintele asociației, Ștefan Ciortan, e un polisportiv.

Dar cum voleiul, handbalul, atletismul, fotbalul nu se pot desfășura pe munți, pe Argeș și în hale — și cum Piteștiul, tutorele citadin al uzinei, e el însuși sărac în terenuri și săli — entuziasmul membrilor noii asociații se va consuma, adeseori, din păcate, în gol.

Rîndurile de față, însă, nu urmăresc să consemneze penuria de baze sportive a Piteștiului (care ar pierde, poate, o competiție, în acest sens, cu Mizilul) și nici să-i încurajeze fariseic pe membrii asociației sportive Dacia.

Rîndurile de față consemnează faptul că o uzină foarte mare și foarte nouă nu are nici măcar un teren de volei.

Rîndurile de față consemnează faptul că o uzină foarte modernă, foarte bine utilată, nu are la marginea încintei ei nici măcar o popicărie.

Rîndurile de față consemnează faptul că în apropierea încintei, pînă la doi kilometri, n-a fost prevăzută nici măcar o pistă de atletism, o groapă de sărituri pentru salariații uzinei.

Rîndurile de față consemnează neglijarea suverană a LEGII amintită săptămîna trecută în cadrul acestei rubrici („Legea cu privire la dezvoltarea activității de educație fizică și sport") și care obligă ministerele, consiliile populare, sindicatele etc., să construiască, să întrețină, să administreze bazele necesare activității sportive.

Pentru că în afara acestor baze sportul s-ar reduce la... leapșa pe furate.

Dar ar fi oarecum desuet să se înființeze o secție de leapșă în cadrul asociației sportive Dacia, pe care toți și-o imaginează ca pe o viitoare pepinieră de eseiori-cascadori-auto.

Așa că — în ciuda teribilelor și misterioaselor probleme legate de investiții (care nici ele un pot deroga de la LEGEA mai sus pomenită), în ciuda carențelor proiectării (ah, sărman proiectant oferit în locul acarului Păun), în ciuda Argeșului oferit pescarilor-sportivi și Apusenilor dăruiți secției de turism, ne întrebăm dacă membrilor asociației Dacia nu li se poate împrumuta și o cîmpie, măcar de 50/20 m.p., o cîmpie cu puțină zgură pe care s-o poată folosi — provizoriu — după plac?

Camil BACIU

UN CLASAMENT „OMNIUM" AL ȚĂRILOR FRUNTAȘE ÎN ȘAH

În ultimele decenii dezvoltarea șahului pe plan mondial a atins un nivel deosebit de ridicat, care se oglindește între altele și în creșterea neîncetată a numărului țărilor participante la campionatele mondiale pe echipe, sau Olimpiadele de șah, cum sînt denumite în mod curent. Ultima ediție a acestei competiții, disputată la sfîrșitul anului trecut la Lugano, a reunit nu mai puțin de 53 echipe, față de 16 la prima Olimpiadă de la Londra 1927.

Stabilind la fiecare doi ani ierarhia mondială, Olimpiadele constituie, fără îndoială, un indiciu prețios asupra evoluției mișcării șahiste în diferite țări, rezultatele înregistrate marcînd cu destulă fidelitate nu numai nivelul șahului de performanță, ci, implicit, dezvoltarea lui pe toate planurile.

În legătură cu aceasta este foarte interesantă lectura unui articol cu caracter statistic, publicat recent de către organul federației de șah din Cehoslovacia — *„Ceskoslovensky Sach"*, intitulat „Despre clasamentul celor mai bune țări șahiste". Autorul, Karel Hasek, analizează comparativ rezultatele înregistrate la ultimele 9 Olimpiade (1952—1968), stabilind pe baza lor ordinea primelor 10 țări într-un clasament șahist „omnium".

Așa cum se vede din tabela alăturată, țara noastră se află pe locul IX în clasamentul mondial. Trebuie să menționăm că, începînd de la Olimpiada din 1962, echipa României n-a coborît sub locul VIII, iar la ultima a împărțit locurile VII—VIII cu Argentina. De reținut și faptul că țara noastră are cel mai mic număr de participări (6 din 9), în rîndul echipelor fruntașe. Am absentat la Helsinki 1952, Amsterdam 1954 și München 1958, ceea ce desigur a influențat cîștigarea mai rapidă a experienței necesare de către jucătorii noștri. O altă constatare care se degajă din cifrele statistice este aceea că echipa noastră n-a reușit să depășească echipele aflate înaintea ei în clasamentul pe națiuni decît de 3 ori (de 2 ori Cehoslovacia și o dată Argentina), în timp ce echipele aflate pe locurile 5—8 au reușit lucrul acesta în repetate rînduri. Astfel, de exemplu, Bulgaria (care, de altfel s-a clasat înaintea noastră la toate Olimpiadele), a întrecut o dată echipa S.U.A., de două ori Ungaria, de trei ori Argentina, R.F.G. și Cehoslovacia, ceea ce nu este de neglijat.

Studierea materialului statistic publicat de revista cehoslovacă ne permite să apreciem șansele echipei noastre masculine de a urca în clasamentul națiunilor fruntașe în șah. După părerea noastră, perspective există. Echipa României a arătat în repetate rînduri că poate face față cu succes oricărui adversar, în palmaresul ei figurînd meciuri cîte cuprinde acest clasament a unor țări cu veche tradiție în șah, cum sînt — de pildă — Anglia, Franța, Suedia, Polonia, Spania, Danemarca. Ceea ce, firește, este un punct bun pentru șahul românesc.

ȘAH Pentru TOȚI

Maestrul internațional Theodor Ghițescu a apărut de 6 ori în reprezentativa României la Olimpiadele de șah

TEHNICA MAESTREI EMERITE ALEXANDRA NICOLAU

La tradiționalul turneu feminin de la Beverwijk, maestra emerită Alexandra Nicolau a obținut un nou succes de prestigiu, clasîndu-se pe primul loc înaintea unui lot select de participante. Dintre partidele jucate în această competiție, am ales pentru cititorii noștri victoria la campioana Cehoslovaciei, clasată pe locul II.

APĂRAREA ALEHIN

Alexandra Nicolau — A. Vokralova

1. e4 Cf6 2. e5 Cd5 3. Cc3 C:c3 4. b:c3 d6 5. e:d6 (De obicei se joacă aci 5. f4) **5... c:d6 6. d4 g6 7. Ng5 Ng7 8. Dd2 Cd7 9. Nd3 Da5 10. Ce2 Cf6 11. 0—0 0—0 12. Tab1 !** (Un sacrificiu de pion departe calculat, pe care negrul ar fi făcut mai bine să nu-l accepte) **12... D:a2 !? 13. c4** (Amenință prinderea damei prin Ta1 urmat de Tfb1) **13... Da4 14. Tb5 !** (Taie retragerea damei) **14... a6 15. Cc3 Da3 16. Tb3 Da5 17. Cd5 ! Dd8 18. N:f6 N:f6 19. C:f6+ e:f6** (Pentru pionul sacrificat, albul a obținut o mare superioritate de dezvoltare) **20. Ne4 Rg7 21.**

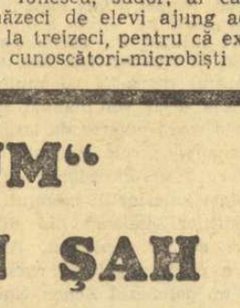

f4 ! (Albul și-ar fi putut lua pionul înapoi, dar finalul cu dame și turnuri ar fi fost mai greu de cîștigat) **21... f5 22. Nd5 Tb8 23. Tfb1 Dc7 24. Tb6 Ne6 25. N:e6 f:e6 26. Db4** (Acum, problema nu este aceea de a reciștiga materialul — aceasta se poate realiza în diferite moduri — ci de a obține cel mai ușor de cîștigat final) **26... Tfc8 27. T:d6 a5 28. Da3 Td8 29. T:e6 D:f4 30. Te7+ Rf6 31. Tb6+ Rg5 32. h4+ Rh6 33. c3 D:h4 34. De1+ f4 35. Tf7 Tf8 36. T6:b7** (Amenințările continue asupra regelui îl obligă pe negru la simplificări dezavantajoase) **36... T:f7 37. T:f7 Te8 38. D:f4+ D:f4 39. T:f4 Te3 40. d5 T:c3** (Vezi diagrama. Negrul a egalat ca material, dar Alexandra Nicolau a calculat foarte exact finalul rezultat și cîștigă în cîteva mutări) **41. d6 a4 42. Td4 a3 43. d7 a2 44. d8D a1D+ 45. Rh2** și Negrul a cedat. Poziția este foarte originală: nu există nici un șah și amenințarea de mat a albului nu poate fi parată. Partida a fost jucată cu o tehnică foarte bună de Alexandra Nicolau.

Rubrică redactată de
Sergiu SAMARIAN

PE TEMA MATULUI „ETOUFFÉ"

Următoarea partidă, jucată recent la turneul de mari maeștri de la Beverwijk (Olanda), prezintă o variație pe tema bine cunoscută a matului „etouffé" — termen șahist internațional care, tradus ad litteram, ar însemna „înăbușit", și care, prin analogie, se referă la sfîrșitul tragic al unui rege (alb sau negru), lipsit de posibilitatea de a mai „respira"...

APĂRAREA IUGOSLAVĂ

Alb: *E. Gheller*
Negru: *G. Ree*

1. Cf3 g6 2. e4 Ng7 3. d4 d6 4. c3 c6 5. Cbd2 Cf6 6. Ne2 0—0 7. 0—0 Cbd7 8. Te1 Dc7 9. Nf1 e5 (S-a ajuns la o poziție asemănătoare indienei regelui, cu deosebirea că centrul albului este mai bine susținut prin faptul că pionul său se află la c3 în loc de c4) ***10. a4 Te8 11. a5*** (O manevră interesantă, menită să protejeze ieșirea calului la c4) ***11... Tb8 12. Cc4 b5 13. a:b6 a:b6 14. d:e5 d:e5 15. Dd6 Db7*** (După schimbul damelor, turnul Tb7) ***17. Cd6 Tf8 18. Nc4 b5*** (Vezi diagrama).

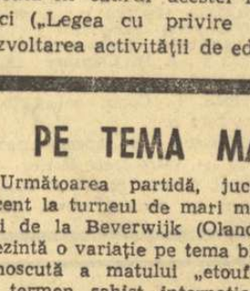

19. N:f7+ ! (O combinație frumoasă, bazată pe varianta **19... T:f7 20. Cg5 ! Tf8 21. Db3+ Rh8 22. Cdf7+ T:f7 23. C:f7+ Rg8 24. Ch6+ Rh8 25. Dg8+ C:g8 26. Cf7** mat „etouffé"! Dacă **20... Te7,** atunci prozaic **21. C:c8 T:c8 22. D:e7) *19... Rh8 20. C:c8 T:f7 21. Cg5 Tf8 22. Cd6 Cb6 23. Ne3 b4*** (O ultimă încercare, care va fi însă respinsă) ***24. N:b6 D:b6 25. Cdf7+ Rg8 26. Db3*** și negrul a cedat, deoarece la **26... Dc7** (sau Tb7) urmează **27. Ch6++ Rh8 28. Cgf7+ T:f7 29. C:f7+ Rg8 30. C:e5+** și albul cîștigă.

ÎN 5 MINUTE!

Miniatura pe care o oferim de data aceasta cititorilor noștri este o creație a cunoscutului problemist olandez J. Scheel. Cititorilor care vor să scurteze timpul acordat pentru dezlegare, le putem da indicația că principala resursă de apărare a negrului este legarea damei albe prin Th7—h2...

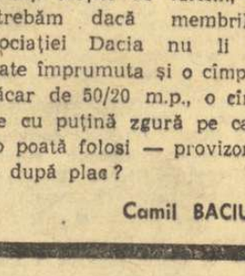

Albul începe și dă mat în două mutări

(Controlul poziției: Alb: Ra2, Db2, Tb5, Na7
Negru: Ra6, Th7, Pg6)

SOLUȚIA: Prin 1. Tb5—h5 ! albul amenință 2. Db6 mat și, în același timp, împiedică mutarea salvatoare Th7—h2. Dacă acum 1... R:a7, atunci 2. Tb5 mat, iar la 1... Th7 urmează 2. Da3 mat. În sfîrșit, la 1... T:a7 2. Db5 mat. Evident, la luarea turnului h5, se dă mat prin 2. Db6.